

①

סיפור 'אין אונזער היינט' פאר איינציקע און חנוכה וואס ליבערליך געדוירט

[illegible]

דעם צו זיין אומאן ש' יונה לבית גאלי מהקצירה דסאלאק יאר 1910.
אומאן הי' אזוי געווען די שמועץ העלוקה וואס איז נאך אים רוב שעה קלערט לאנג
דינע 1929 - לעבנה, אזוי אברהם המלכה וואס איז שפעטער אידן צוגע.

אמא הייתה חברה בקיבוץ עמדה של הסוציאליזם "גבעה, מיכאל" ש
שמואל נס צמח. למרות הריבוי יוסף קונרסלד חבר (דוריה היצאני
אלפי עם נישואי אבא. היו מאושרים בחלקם. אבא מצאם רק יוסף יחזקאל
במלך מאמקא איבא אולג'ק ומחוסר השמירה. הם עזבו אגב בברזיל
ואח"כ חזרו והתקשו מאוד להסתדר בישראל. כל אותה תקופה קיבלו
מחברים ממלכות של יוסף אבהם מחינוח שידעו זאת היטב
יוצרי אפולין וייקבלו מכל אלה והבטחה שכאשר חקוק איוונק
מדינה עצמאית בפלשתינה - יעלו אליהם. בשנת 1939 יצא
מניאדל חזרו לביתם וקיבלו מההורים זאת כל מה שהבטח להם.
לשמותם הריבוי יוסף אבא בשנת 1936 את ציגול הנס יחזקאל.

לשמחתם הנכבה ילדתי לכם 1936/ את צימאש הנס יחידם .
 בידי ילדתי למוריקי הדיירו מאסון שלמד אהרן של היהודים
 אכל בעורבם מהיהודים הרעלו והמשיכו בח" הנחלק דבילסון .
 עם פיוס המלחמה בספטמבר 1939, וחילול לא להציל את המלחמה
 שנפצה ארנוסיה. (שיקול דעת ~~הוא~~ שגוי בחובלם ההבטחה).
 הם גרמו והחריבו את מלחמות שונות עד ילדתי צעם. אך ילד
 את צימאש לא חצר מעקבות הכפ"ה אזרחי צא לא בוקר
 (נכדו במחנה בארץ) ילדתי נשמה לבדה עם הילד. הוא
 בכה חיו והסתערה בידיה. לעיתים קבוצה עזרה למבוקים

(4) אמר הכותב שם הולד שנסאה בקרית, וקמה נ'תאן
ושהיתה ג"ח צורחול י'ן מ'ל האונ'יה "אאן ו'ג'ר".
ב'ג'י (מ'ל) ק'אתר ש'ל מ'כתב ע'יב'וד ש'הק'ב'יו א'נ'ש
ה'ה'ע'פ'לה ו'נ'כ'י'דה א'ל'ע'פ'ול'יק ש'ב'א'ונ'י'ה. ה'מ'ע'ש' ה'ו'מ'ר
ב'א'ונ'ל ה'מ'י'מ'ד ש'א'מ'ל ק'י'ג'ל'י א'ח'ר'י ה'נ'י'ת'אן. ה'מ'כת'ב כ'ת'ק
ב'א'ונ'י'ת'אן א'ל'ט'י'ג'ל' - ב'י'י'ב'י'ל. מ'ט'ר'ת'ו ה'י'ת'ה א'ק'ו'ב' א'ל' ה'מ'ע'פ'ול'יק
ש'ל'א ה'ס'כ'י'מ'ו א'כ'ר'ת מ'ה'א'ונ'י'ה א'ח'ו'ב'י ל'ר'פ'ת. ה'י'צ'ר'פ'ת'ו'ק ה'ב'ט'ל'ת'ו
ל'ה'ת מ'כ'ל א'ל'ב - א'ת' ה'מ'ע'פ'ול'יק ה'י'ו (א'מ'נ'ש) א'ח'ר'ת'ו א'ה'ח'ז'ל'ת'ק
ז'ל' א'ר'ב'ת מ'ה'א'ונ'י'ה. כ'ש'ה'ו'מ'ד'ר'י א'ק'ר'ע'נ'י'ה ה'ת' ש'ל'ו ב'מ'ח'נ'ה'ל'פ'נ'ג'ו'ת' -
א'ח'ו'נ'י מ'ע'פ'ר ו'ו'פ'ש'ע (ב'א'מ'כ'י'ל) ה'ק'י'ד'ו ב'ש'ל'ת'ק א'ח'ו'ס'י ה'א'ו'ל'
ב'ע'ז'י'ה ש'ה'י'ת'ה א'ד'ע'י'ן ב'ל'ת'י א'ל'ז'י'ת' א'ק'מ' מ'ס'מ'כ'י'ת' ל'ע'ז'י'ת' ס'י'ב'
ה'ת' ה'ת'ל'ש'ב'ו ב'ת'ל' - מ'ו'נ'ד (מ'ק'ו'ת א'ז'ג'ר'י'ה ש'ל ש'ו'ש'ת'ה נ'ו'ל'ק'י'ת'
(א'נ'ח'ו'ר ש'ל א'מ'ל ש'ע'ל'ת'ה ב' 1926). ב'ד'צ'מ'ב'ר 1948 נ'ו'ל'ד'ה

למה את יחידה - שרה / 131 אנה
הווי אתו מופשט את חיייהם אמרה להם יסוד מפתח.
תמיד הייתי שם/ה בכולן הנטל וגחיון'ה שהסגין!
הבית שלנו היה בית ציון, חם ואדיב!

הצרכים, לעמותה צורא, תהאטן ואני מלחא אר
ואומצו תורה. מלחאטתה בערה, יציכרון בעלון
יאתו מ-סד ארץ. ערה - של העצבים
לח